

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 599/2017-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. decembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Mišíkovou, Advokátska kancelária JUDr. Eva Mišíková, s. r. o., Partizánska 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd upovedomením prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave č. k. 2 Kn 268/17/2200-5 z 25. septembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. novembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Mišíkovou, Advokátska kancelária JUDr. Eva Mišíková, s. r. o., Partizánska 2, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) upovedomením prokurátorky Krajskej

prokuratúry v Trnave č. k. 2 Kn 268/17/2200-5 z 25. septembra 2017 (ďalej len „upovedomenie prokurátorky krajskej prokuratúry“).

Zo sťažnosti vyplýva:

«... 01.03.2017 som podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) TZ (viď príloha č. 2). Zo spáchania oznámeného zločinu je podozrivá [REDAKOVANÉ]... ktorého sa mala dopustiť tým, že na notárskom úrade [REDAKOVANÉ]... v dedičskom konaní po poručiťelke [REDAKOVANÉ]... ako jediný účastník tohto konania, v rozpore so skutočnosťou pred notárkou svojim vyjadrením, že „poručiťelka nezanechala žiadny majetok“, predstierala nemajetnosť poručiťelky, a to napriek tomu, že... 23 dní pred smrťou [REDAKOVANÉ]... mala pri podpise kúpnej zmluvy... vyplatiť [REDAKOVANÉ] sumu 1.250.000.- Sk (41.492,39 Eur) ako dohodnutú kúpnu cenu podľa... kúpnej zmluvy zo dňa 17.04.2008, ktorú uzatvorila ako kupujúca, s predávajúcou [REDAKOVANÉ] o odplatnom prevode nehnuteľnosti... a neprihlásením finančnej čiastky 1.250.000.- Sk (41.492,39 Eur) do majetku po poručiťelke [REDAKOVANÉ] v dedičskom konaní, spôsobila škodu v uvedenej výške [REDAKOVANÉ] ako zákonnému dedičovi v prvom rade prvej dedičskej skupiny, ako aj škodu notárskemu úradu notárky [REDAKOVANÉ] vo výške odmeny za úkony vykonané v konaní o dedičstve určenej na základe hodnoty dedičstva a štátnej pokladnici vo výške súdneho poplatku, určenej na základe hodnoty dedičstva.

Dňa 23.05.2017 vydal vyšetrovateľ PZ OR PZ v Skalici... uznesenie ČVS: ORP-87/VYS-SI-2017, ktorým podľa § 197 ods. 1 písm. d) TP odmietol vec vyššie uvedeného trestného oznámenia... Proti tomuto uzneseniu... som... podal... sťažnosť...

Dňa 29.06.2017 pod sp. zn. 1 Pn 78/17/2206-8 vydala námestníčka okresnej prokuratúry v Skalici... uznesenie, ktorým podľa § 193 ods. 1 písm. c) TP moju sťažnosť zo dňa 31.05.2017 zamietla, pretože sťažnosť podľa názoru prokuratúry nebola dôvodná...

Dňa 18.07.2017 som písomne splnomocnil Advokátsku kanceláriu [REDAKOVANÉ] s.r.o. na podanie žiadosti... o preskúmanie zákonnosti uznesenia námestníčky okresnej prokuratúry v Skalici zo dňa 29.06.2017 sp. zn. 1 Pn 78/17/2206-8 a jemu predchádzajúcemu postupu námestníčky okresnej prokuratúry v príslušnom trestnom

konaní ako aj jemu predchádzajúcemu postupu vyšetrovateľa v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-87/VYS-S1-2017...

Dňa 03.10.2017 mi bolo doručené písomné Upovedomenie prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava... sp. zn. 2 Kn 268/17/2200-5... datované dňa 25.09.2017. Týmto Upovedomením... došlo zo strany prokurátorky krajskej prokuratúry k porušeniu môjho práva na inú právnu ochranu, garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd...

Písomným podaním zo dňa 24.07.2017... som sa domáhal... preskúmania zákonnosti uznesenia prokurátorky zo dňa 29.06.2017. sp. zn. 1 Pn 78/17/2206-8... a tiež preskúmania zákonnosti postupu prokurátorky, ktorý vydaniu napadnutého uznesenia bezprostredne predchádzal ako aj preskúmania zákonnosti postupu vyšetrovateľa v priebehu označeného trestného konania. V... podaní... som argumentoval nasledovne:

...Výrok napadnutého uznesenia odôvodnila prokurátorka v podstate dvomi základnými skutočnosťami.

Prvou skutočnosťou je, že podľa názoru prokurátorky vyšetrovateľ správne určil výšku škody, keď celkovú výšku dedičstva rozdelil podľa dedičských podielov na polovicu a vyslovil záver, že moje majetkové právo predstavovalo hodnotu len v takejto polovičnej výške. t. j. vo výške cca 20.746.20 EUR, čím došlo k zníženiu výšky hrozacej škody na tzv. škodu väčšiu, pričom z tohto dôvodu je potrebné skutok podvodu kvalifikovať iba v druhom odseku, ktorý (vzhľadom na výšku hrozaceho trestu) je v súčasnej dobe premlčaný.

Druhou skutočnosťou, ktorou prokurátorka argumentovala v napadnutom uznesení bolo, že ak by aj skutok premlčaný nebol, nemohlo by ísť o trestný čin... to... preto, že súd nie je subjektom, ktorý by bolo možné uviesť do omylu.

K argumentácii prokurátorky o potrebe vnímania rozsahu hrozacej škody len vo výške príslušného dedičského podielu aktuálneho v čase spáchania skutku (teda vo výške jednej polovice zo sumy 41.492.39 EUR) je potrebné uviesť... Dedičským právom je majetkové právo, pričom v subjektívnom zmysle je to oprávnenie určitého subjektu stať sa vo svojom osobnom a majetkovom záujme dedičom po zomretej fyzickej osobe. Subjektívne dedičské právo je majetkové právo absolútnej povahy, ktoré pôsobí erga omnes (teda aj voči ďalším prípadným dedičom).

Subjektom dedičského práva je dedič... Potenciálni dedičia po smrti poručiteľa vstupujú do právnych vzťahov poručiteľa, ale len ako potenciálni dedičia dedičského titulu, nie ako vlastníci majetku po zomrelom. Okamihom smrti poručiteľa sa dedičia stávajú spoludedičmi celého majetku poručiteľa, aj keď samozrejme len podľa výšky svojich dedičských podielov...

V priebehu konania sa skúma aj tzv. dedičská spôsobilosť v objektívnom slova zmysle a aj to, či sa fyzická osoba, ktorá takúto dedičskú spôsobilosť v objektívnom slova zmysle má, nedopustila konania, ktoré sa pre ňu stane neprekonateľnou prekážkou dedič'...

Prokurátorka v napadnutom uznesení uvádza, že skutok nemohol byť kvalifikovaný ako trestný čin podvodu, pretože z podstaty veci nie je možné uviesť súd do omylu a to preto, že podľa názoru prokurátorky aj v civilnom súdnom konaní sa uplatňuje princíp zisťovania stavu veci bez dôvodných pochybností... pričom prokurátorka uvádza, že na dedičské konanie pred notárom sa v tomto prípade hľadí ako na súdne konanie. Takáto argumentácia prokurátorky nie je úplne správna, pretože Trestný zákon pripúšťa skutočnosť, že súdu... je predložený sfaľšovaný dôkaz, alebo je uvedená nepravda o podstatných okolnostiach dôležitých pre meritórne rozhodnutie... Z dôvodu nenaplnenia subjektu pri súde v skutkovej podstate trestného činu podvodu bola do katalógu trestných činov zavedená skutková podstata trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 TZ.

Prokurátor je podľa § 2 ods. 5 TP povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel...

Všetky tieto vyššie uvedené ustanovenia TP prokurátorka napadnutým uznesením... porušila, keď síce uviedla dôvod, pre ktorý neprichádza do úvahy kvalifikácia spáchaného skutku ako trestného činu podvodu, avšak pri zachovaní totožnosti skutku vôbec nekonala z úradnej povinnosti, vôbec nehodnotila skutok z pohľadu možnej kvalifikácie skutku ako trestného činu marenia spravodlivosti... podľa... § 344 ods. 1 písm. a) TZ ale... § 344 ods. 1 písm. c) TZ...

Na základe skutočností popísaných v podanom trestnom oznámení je totiž zrejmé, že [REDAKOVANÉ] uviedla pred notárom v podstatnej okolnosti (o existencii dedičstva) nepravdu, čím marila svoju prítomnosť v dedičskom konaní... pričom vyšetrovateľ a ani prokurátorka dokonca ani nezisťovali (v rozpore so zásadou uvedenou v ustanovení § 2

ods. 10 TP), akými dôkazmi [REDAKOVANÉ] pred príslušnou notárkou skutočnosti o neexistencii dedičstva preukazovala...

Je nesporné, že na základe týchto skutočností by sa [REDAKOVANÉ] stala tzv. nespôsobilou dedičkou a jej dedičský podiel by zo zákona prešiel na moju osobu a teda môj dedičský podiel by predstavoval výšku 41.492.39 EUR tak, ako som to už uvádzal v mojej sťažnosti zo dňa 31.05.2017 proti uzneseniu o odmietnutí veci...

Podľa § 124 ods. 2 TZ sa škodou rozumie aj ujma na zisku, na ktorý by som inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok. Argumentácia prokurátorky z napadnutého uznesenia o tom, že aj na základe konania [REDAKOVANÉ] by som mal majetkové právo len vo výške cca 20.746.20 EUR, čím by došlo k spôsobeniu škody len „väčšej“ a nie „značnej“ z týchto dôvodov nie je správna. Nad mieru tejto skutočnosti je však potrebné zdôrazniť, že ak by prichádzala do úvahy len škoda väčšia (s čím sa na základe vyššie uvedených skutočností nie je možné stotožniť) aj v takom prípade by trestnosť skutku nebola premlčaná, keďže na skutok kvalifikovaný podľa ustanovenia § 344 ods. 1 písm. c) TZ (prípadne aj podľa ustanovenia § 344 ods. 1 písm. a) TZ) sa vzťahuje v zmysle § 87 ods. 1 písm. c) TZ desaťročná premlčacia doba, teda premlčacia doba uplynie až v roku 2018...

Takouto rozsiahlou argumentáciou... som vo svojej písomnosti zo dňa 24.07.2017 odôvodnil nezákonnosť napadnutého uznesenia (t. j. uznesenia námestníčky Okresnej prokuratúry v Skalici, sp. zn. 1 Pn 78/17/2206-8, zo dňa 29.06.2017), ako aj konania, ktoré tomuto napadnutému uzneseniu predchádzalo...

Dňa 03.10.2017 som... prevzal Upovedomenie prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava, sp. zn. 2 Kn 268/17/2200-5, zo dňa 25.09.2017... v ktorom sa prokurátorka krajskej prokuratúry k takejto mojej rozsiahlej sťažnostnej argumentácii, ktorá obsahovala niekoľko dôležitých sťažnostných dôvodov nezákonnosti napadnutého uznesenia prokurátorky zo dňa 29.06.2017, vyjadrila nasledovne:

„Na základe Vašej žiadosti som preštudovala kompletný spisový materiál, a to vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva PZ v Skalici, Odboru kriminálnej polície, ČVS: ORP-87/VYS-SI-2017 a dozorový spis Okresnej prokuratúry Skalica sp. zn. 1 Pn 78/17/2206, pričom som zistila, že uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Skalici, Odboru kriminálnej polície zo dňa 23.05.2017, ktorým v zmysle ustanovenia § 197

odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietol vec podozrenia z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť [REDACTED]... ako aj uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Skalica sp. zn. 1 Pn 78/17/2206-8 zo dňa 29.06.2017, ktorým v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku zamietla Vašu sťažnosť podanú proti uzneseniu vyšetrovateľa, sú zákonné a správne, orgány činné v trestnom konaní v súlade so zákonom dospeli k tomu, že v danom prípade ide o skutok, ktorý je toho času už premlčaný, a preto trestné konanie nemožno v zmysle ustanovenia § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku začať a v prípade ak by aj skutok premlčaný nebol, tento by nemohol byť trestným činom podvodu v zmysle ustanovenia § 221 odsek 1 a nasl. Trestného zákona pre absenciu pojmových znakov subjektívnej stránky trestného činu, pričom jednotlivé rozhodnutia boli vydané na skutkovom základe, ktorý bol objasnený v požadovanom rozsahu a tento ho! správne právne vyhodnotený. Vzhľadom na vyššie konštatované skutočnosti Vašu žiadosť zo dňa 24.07.2017 ako nedôvodnú odkladám.“

K obsahu tejto nekonkrétnej a všeobecnej odpovedi je potrebné uviesť dve závažné skutočnosti:

1/ Takúto nekonkrétnu (všeobecnú) odpoveď by po nepatrných formálnych úpravách bolo možné aplikovať na všetky žiadosti o preskúmanie zákonnosti v trestnom konaní, ktoré by boli v zmysle vyššie citovaného príkazu generálneho prokurátora doručené akoukoľvek oprávnenou osobou v akomkoľvek konaní na ktorúkoľvek prokuratúru v Slovenskej republike.

2/ Takáto nekonkrétna (všeobecná) odpoveď neobsahuje ani jedinú odpoveď na ani jediný z mojich sťažnostných dôvodov (uvedených v písomnom podaní zo dňa 24.07.2017), pre ktoré som žiadal preskúmať zákonnosť postupu prokurátorky Okresnej prokuratúry Skalica a jemu predchádzajúcemu postupu vyšetrovateľa v trestnom konaní.

Z obsahu napadnutého upovedomenia teda nie je zrejmé, či sa prokurátorka krajskej prokuratúry mojím písomným podaním zo dňa 24.07.2017 riadne (resp. vôbec) zaoberala, či si skutočne zabezpečila príslušné spisové materiály, ak si ich aj zabezpečila, či ich skutočne aj preštudovala a či ich hodnotila v kontexte mojich sťažnostných dôvodov uvedených v mojej písomnosti zo dňa 24.07.2017. Z obsahu napadnutého upovedomenia nie je možné zistiť dôvody, pre ktoré prokurátorka krajskej prokuratúry považuje moje

sťažnostné dôvody za také, ktoré spôsobujú neodôvodnenosť mojej... žiadosti zo dňa 24.07.2017. Obsah napadnutého upovedomenie je arbitrárny a z ústavného hľadiska je takéto upovedomenie prokurátorky krajskej prokuratúry neakceptovateľné a ústavne neudržateľné.»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd písomným upovedomením prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava, č. k. 2 Kn 268/17/2200-5, zo dňa 25. septembra 2017, porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje upovedomenie prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava, č. k. 2 Kn 268/17/2200-5, zo dňa 25. septembra 2017 a vec jej vracia na ďalšie konanie.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva [REDAKOVANÉ] náhradu trov konania, ktoré mu je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky povinná vyplatiť... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

O zjavnú neopodstatnenosť ide vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo keď preskúmanie označeného postupu alebo rozhodnutia orgánu štátu v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05).

Sťažovateľ namieta porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny upovedomením prokurátorky krajskej prokuratúry.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Skalici, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-87/VYS-SI-2017 z 23. mája 2017 (ďalej len „uznesenie vyšetrovateľa“) bola podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietnutá vec podozrenia z trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 a 2 Trestného zákona, v ktorej bol sťažovateľ oznamovateľom, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa zamietla námestníčka Okresnej prokurátorky Skalica uznesením č. k. 1 Pn 78/17/2206-8 z 29. júna 2017 (ďalej len „uznesenie prokurátorky“) ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

O žiadosti sťažovateľa o preskúmanie zákonnosti uznesenia vyšetrovateľa a jeho postupu a uznesenia prokurátorky a jej postupu (ďalej len „žiadosť o preskúmanie“) rozhodla prokurátorka krajskej prokuratúry napadnutým upovedomením.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa malo dôjsť tým, že prokurátorka krajskej prokuratúry svoje upovedomenie nedostatočne odôvodnila a nedala tak odpoveď na dôvody uvádzané v jeho žiadosti o preskúmanie.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 36 ods. 1 listiny sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

Pri rozhodovaní o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb ústavný súd už mnohokrát vyslovil právny názor, podľa ktorého právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby alebo na podanie obžaloby voči nej na súde prokurátorom nemožno považovať za súčasť základného práva sťažovateľa na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (napr. II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03), t. j. právo na vznesenie obvinenia, prípadne podanie obžaloby nemá ústavný základ, a teda nepožíva ústavnú ochranu. Sťažovateľovi z uvedeného ustanovenia ústavy vyplýva iba právo na to, aby sa orgány činné v trestnom konaní jeho oznámením o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, náležite zaoberali a svoje rozhodnutie o ňom následne oznámili oznamovateľovi a poškodenému (§ 196 a nasl. Trestného poriadku).

V relevantnej časti upovedomenia prokurátorky krajskej prokuratúry je uvedené: „Na základe Vašej žiadosti som preštudovala kompletný spisový materiál, a to vyšetrovací spis Okresného riaditeľstva PZ v Skalici, Odboru kriminálnej polície, ČVS: ORP-87/VYS-SI-2017 a dozorový spis Okresnej prokuratúry Skalica sp. zn. 1 Pn 78/17/2206, pričom som zistila, že uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Skalici, Odboru kriminálnej polície zo dňa 23.05.2017, ktorým v zmysle ustanovenia § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietol vec podozrenia z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť [REDAKOVANÉ], ako aj uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Skalica sp. zn. 1 Pn 78/17/2206-8 zo dňa 29.06.2017, ktorým v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku zamietla Vašu sťažnosť podanú proti uzneseniu vyšetrovateľa, sú zákonné a správne, orgány činné v trestnom konaní v súlade so zákonom dospeli k tomu, že v danom prípade ide o skutok, ktorý je toho času už premlčaný, a preto trestné konanie nemožno v zmysle ustanovenia § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku začať a v prípade ak by aj skutok premlčaný nebol, tento by nemohol byť trestným činom podvodu v zmysle ustanovenia § 221 odsek 1 a nasl. Trestného zákona pre absenciu pojmových znakov subjektívnej stránky trestného činu, pričom jednotlivé rozhodnutia boli vydané na skutkovom základe, ktorý bol objasnený v požadovanom rozsahu a tento bol správne právne vyhodnotený.“

Takéto upovedomenie prokurátorky krajskej prokuratúry, resp. jeho odôvodnenie by prima facie mohlo vyvolávať dojem o porušení označených práv sťažovateľa v dôsledku absencie akýchkoľvek odpovedí na argumenty uvádzané sťažovateľom v žiadosti o preskúmanie. Ústavný súd však zdôrazňuje, že vzhľadom na tvrdenie uvedené v upovedomení prokurátorky krajskej prokuratúry o tom, že po preštudovaní kompletného vyšetrovacieho spisu a dozorového spisu prokuratúry zhodnotila uznesenia vyšetrovateľa a prokurátorky ako zákonné a správne, vydané na skutkovom základe, ktorý bol objasnený v požadovanom rozsahu a správne právne vyhodnotený, nie je možné upovedomenie prokurátorky krajskej prokuratúry v súvislosti s tvrdým porušením práv sťažovateľa hodnotiť izolovane, ale v kontexte práve už uvedených uznesení vyšetrovateľa a prokurátorky, resp. ich odôvodnení.

Ústavný súd po dôkladnom preštudovaní trestného oznámenia sťažovateľa, jeho žiadosti o preskúmanie, ako aj uznesení vyšetrovateľa a prokurátorky (ktoré vzhľadom na ich rozsiahlosť a skutočnosť, že sťažovateľ ich má k dispozícii, nepovažuje za potrebné citovať) konštatuje, že orgány činné v trestnom konaní sa riadne trestným oznámením sťažovateľa zaoberali a po vyhodnotení všetkých skutočností dospeli k záveru, že konanie, ktoré bolo predmetom trestného oznámenia, možno hodnotiť ako skutok, ktorý je už premlčaný, pričom svoje uznesenia riadne odôvodnili a ich právny názor je podľa ústavného súdu akceptovateľný. Pokiaľ sa teda vyšetrovateľ a následne aj prokurátorka vo svojich uzneseniach vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadali s podaným trestným oznámením sťažovateľa a na tieto uznesenia následne prokurátorka krajskej prokuratúry vo svojom upovedomení odkázala a s týmito sa stotožnila, nemožno tento postup, resp. upovedomenie prokurátorky krajskej prokuratúry hodnotiť ako také, ktorým by boli porušované sťažovateľom označené základné práva.

Ústavný súd s poukazom na uvedené hodnotí tvrdenia uvádzané sťažovateľom v žiadosti o preskúmanie, pre ktoré by mal byť predmetný skutok hodnotený ako trestný čin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona, a nie trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, a v kontexte tohto tvrdenia namietané nesprávne posúdenie uplynutia premlčacej lehoty a nesprávne určenie výšky jemu spôsobenej škody iba ako pokračujúcu polemiku s riadne a presvedčivo odôvodneným právnym názorom prokuratúry a vyšetrovateľa o tom, či konaním popísaným v trestnom oznámení bol spáchaný trestný čin, ako ho možno kvalifikovať, aká bola výška spôsobenej škody a následne či už uplynula premlčacia doba pre zánik trestnosti daného trestného činu, a nie ako skutočnosti, ktorými by sa mala prokurátorka krajskej prokuratúry podrobne zaoberať.

Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane uvádza, že vzhľadom na svoje ústavné postavenie zásadne nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory iných orgánov verejnej moci (vrátane orgánov prokuratúry), ktoré ich pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred nimi bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového

stavu príslušný orgán verejnej moci vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (m. m. I. ÚS 13/00, II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01 atď.). Z ústavného postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať len také rozhodnutia iných orgánov verejnej moci, na základe ktorých došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, a prípadne tiež také, kde k porušeniu základného práva alebo slobody došlo v konaní, ktoré vydaniu samotného rozhodnutia predchádzalo. Skutkové a právne závery iného orgánu verejnej moci môžu byť teda predmetom kontroly vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00). Vo veci sťažovateľa však o tento prípad nejde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že iba zo samotnej skutočnosti, že orgány činné v trestnom konaní sa nestotožnili s názorom sťažovateľa o výške spôsobenej škody, resp. s jeho právnym názorom na to, pod skutkovú podstatu akého trestného činu má byť konanie uvedené v trestnom oznámení subsumované, nemožno vyvodiť, že boli porušené sťažovateľove označené práva.

Zároveň je potrebné zdôrazniť, že to bol sám sťažovateľ, ktorý v trestnom oznámení podanom prostredníctvom svojej advokátky (teda osoby znalej práva) navrhol, aby bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin podvodu, a nie pre trestný čin marenia spravodlivosti. Následne až potom, keď bol skutok orgánmi činnými v trestnom konaní posúdený ako trestný čin podvodu (teda v súlade s prvotne vyjadreným názorom sťažovateľa v trestnom oznámení), začal sa sťažovateľ z dôvodov, že vyšetrovateľom a prokurátorkou bola stanovená iná výška škody, ako tá, ktorú uviedol v trestnom oznámení, čo malo následne vplyv na určenie kratšej premlčacej lehoty stíhaného skutku, domáhať iného právneho posúdenia skutku.

Ústavný súd na tomto základe opakovane zdôrazňuje, že právo oznamovateľa trestného činu na vznesenie obvinenia, resp. začatie trestného stíhania proti konkrétnej

osobe nepožíva ústavnú ochranu, dospel k záveru, že napadnutým upovedomením prokurátorky krajskej prokuratúry nedošlo k porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 36 ods. 1 listiny.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. decembra 2017